

gaa ind. Jeg er ikke i Tvivl om, hvad vi skulle. Jeg har ogsaa læst Frk. Jensens Artikler, — der er ingen Fare fra den Side. Er der virkelig en Fure mellem Over- og Underklasse — saa er alligevel det Princip, de arbejdende Kvinder arbejde for det samme som vort. Er deres Kamp neden fra mere som en Kamp for Brødet, saa er vor jo en Kamp for Kvindernes Rettigheder paa ethvert Punkt, — det kan godt forenes. Her er nævnt Ordet „socialistisk“ — om det er Højre eller Venstre eller Socialdemokratiet, der hjælper os, er ikke det afgørende — blot det er Kvindesagsvenner. For øvrigt er vist netop „Socialdemokraten“ det Blad, der staar mest sympatetisk over for vore Krav. Jeg mener, at vi have ikke meget at tabe ved denne Forandring, men vi have meget at vinde.“

Fru *Laurson*: „Jeg har holdt paa „Kvinden og Samfundet“ til det yderste, men vi maa nu gøre lidt Indrømmelser, om vi ville, det skal leve. Det trænger til nyt Blod.“

Fru *Stampe Feldersen*: „Der var meget godt i Frk. Jensens Blad, men hun maa have en kraftig Støtte ved Siden. Fru Monrad agter jo ikke i Længden at blive staaende paa den Plads, saa dette er ikke tilstrækkelig Garanti. Vi maa ogsaa bibeholde alle vore gamle Interesser, f. Eks. ogsaa Behandling af de literære Spørgsmaal.“

Pastor *Konradsen* vilde blot gøre den korte Bemærkning: „enten maa vi gaa ind paa dette Forslag, eller Bladet gaar ind — fordi man nemlig ikke har nogen til at sætte ind i Redaktionen.“

Overretssagf. *Christensen* henstillede til Forsamlingen, om det ikke kunde overlades til Styrelsen at ordne denne Sag. — Eller skulde vi heller stanse? Efter de Oplysninger, der var fremlagt, synes det at maatte fastslås som et sørgeligt Faktum, at der var saa lidt Interesse blandt Kvinderne for denne Sag. Maaske det ikke lykkes, før vi kunne gøre den grundige Forandring, at Bladet kan træde frem som Dagblad, men her ville Pengevanskelighederne jo blive endnu større.

Redaktør *Videbæk*: „Kunne vi undvære et Blad? Det er ikke her nødvendigt at gaa i Detailler. Jeg vil gerne personlig være med at tegne Garanti; der ligger megen Vægt paa at faa et Ugeblad. Ville Kvinderne da vise Sammenhold og fornuftig Agitation for at samle alle gode Kræfter om Opgaven, da vil den økonomiske Side af Sagen ogsaa blive bedre end hidtil. At bibeholde „Kv. og S.s“ gamle Ideer og Interesser vil ikke falde vanskeligt, og den fornuftige Maade, man har fremlagt Overslaget paa, er en Borgen for, at det er vel overvejet og nok skal gaa.“